

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 5. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastoj.

Leto X.

V Ljubljani, meseca novembra 1907.

Štev. 11.

Mesečna navodila.

Spisuje M. Humek.

November.

Takega oktobra pa še ne izlepa! Dež vrhu dežja, dan za dnevom, od začetka do konca z malimi presledki. Vrhutega je bila zračna temperatura ves mesec enakomerna. Vedno se je sukala okoli 10—15° C nad ničlo. Vsled tega se čebele do danes niso še popolnoma umirile in kljub deževju še vedno katera pokuka iz panjů. Pred malo dnevi, ko se je za nekaj ur pokazalo sonce izza oblakov, sem videl prihajati čebelco z obilo obnožino.

Mrkli november bo pa bržkone kmalu pokazal svoje pravo lice, in za naše ljubljenske se bo začela prva zimska doba. Vendar pa se nadejam še kakega gorkega prijetnega dneva v novembru, da se bodo mogle čebele še enkrat sprašiti in očistiti, predno se bodo stisnile v zimsko gnezdo. Kadar nastopi tak dan, naj čebelar žrela odpre popolnoma, da bo žival mogla izlahka na dan in se ji ne bo treba s silo prerivati v gnječi skoz žrelo in nazaj.

Ko nastopijo hladnejši dnevi, je čas, da panji na primeren način končno zavarujemo proti mrazu. Tu opozorim na tvarine, ki sem je omenil v navodilih za oktober. Naj vzamemo za odejo to ali ono snov, ki nam je na razpolago, vsaka mora biti popolnoma suha. Od zadnje strani je treba panji tako odeti, da se more odeja vsak čas poljubno odvzeti brez posebnega

ropota in razbijanja in istotako deti nazaj. Naši kranjski čebelarji imajo navado, da zatlačijo panji od vseh strani s suhim listjem. Listje samo na sebi ni slabo, vendar ga ni priporočati v boljšem čebelnjaku radi nesnage, ki se dela z njim, in pa zato, ker se taka odeja ob potrebi ne da lepo odvzeti od posameznih panjev, ampak je treba vse razkopati in naposled z velikim trudom zopet spraviti v prejšnji red. Z listjem zadelane čebele so pač vso zimo na milost in nemilost prepuščene svoji osodi, ker ne moremo do njih, ker nihče ne bo rad niti proti koncu zime brskal po listju, da bi prišel do tega ali onega panju. Čakati je treba do konca aprila, ko se vsa listnata odeja odpravi iz čebelnjaka. Ker pa ob tistem času čebele potrebujejo največ gorkote, je itako neobhodno potrebno, da jih odenemo s kako drugo tvarino, ko odpravimo listje. Zato je najbolje, da poskrbimo že sedaj za primernejšo odejo. Jako pripravna, trpežna in cena odeja za zadnjo in zgornjo stran kranjskih panjev bi se napravila takole: Široke dilje se nažagajo v dolgosti kakor je čebelnjak znotraj dolg (oziroma sklad panjev). Nato se zbijejo po dve ali tri skupaj, da nastane 80 cm do 1 m širok pokrov. Ta pokrov se potem na eni strani čvrsto obloži 10—15 cm na debelo s suho otavo. Naposled se otava pokrije s primerno tkanino (stare vreče ali kaj takega) in ta tkanina se okrog in okrog dobro pribije na pokrov. Pri tem delu še natlačimo, če je treba otave pod tkanino, da je končno pokrov z ene strani kakor žimnica. To se potem trdno pritisne na panjeve končnice vsega sklada in se na kak primeren način pritrdi, da se tesno prilega in lahko odvzame brez pribijanja. Seveda morajo biti vsi panji popolnoma enako dolgi, sicer ostanejo krajši neodeti. Kdor ima veliko panjev, ki so na široko in visoko naloženi, si lahko napravi več takih odej, da mu ni treba odkrivati vsega sklada naenkrat.

Pri raznih opravilih v čebelnjaku pa ne smemo pozabiti njegove vnanjosti. Tudi to moramo sedaj pregledati. Zapreti moramo pot vanj mišim pa tudi burji in snegu. Vsi ti gosti jako kvarljivo vplivajo na dobro prezimovanje čebel. Posebno pazljivo preglejmo streho, ker pozneje se take poprave ne smejo več izvrševati radi prevelikega vznemirjenja.

Ko nastopi mraz in pade prvi sneg, bodi vsakega čebelarja nujno delo, da zasenči izletalnice. Od konca novembra do začetka marca naj čebele ne čutijo solnca niti viharja, naj ne vedo kdaj je dan, kdaj noč. Popolnoma nemotene naj čakajo prvega spomladnega izleta. Kako se izletalnice zasenčijo, je popisano v letošnjih spomladnjih navodilih.

Čebelar je za letos opravil v čebelnjaku. Sedaj naj prenese svoje delovanje v gorko sobo. Tu naj najprvo spravi v red vse čebelarske pridelke — med, vosek, prazno satje. Potem naj naredi bilanco o letošnjem čebelarstvu. Končno naj se loti čebelarskega orodja, panjev, vmes pa naj pridno prebera čebelarske knjige in časopise.

Čebelarški trgovci pozor!

Fran Lakmayer.

O priliki češke čebelarške deželne razstave v Sušici dne 19. avgusta t. l. so sklenili čebelarški potovalni učitelji sledeče resolucije in jih k odobrenju predložili osrednjemu čebelarskemu dež. društvu:

1. Čebele iz tujine naročaj za svoje člane vselej le dotična čebelarška krajevna podružnica. Po prejemu čebelarške pošiljatve se tista takoj pregleda, pomanjkljivost zaznamva in naznani osrednjemu čebelarskemu društvu, ki vsa tozadevna naznanila zbere in v časopisu objavi.

2. Inserati od čebelarških trgovcev se sprejmejo in objavijo v čebelarskem časopisu, ker se jih potrebuje. Trgovec si da lahko natisniti dva inserata. Na prvem inseratu bode imel dostavek: „Blago je preizkušeno po opazovalnih postajah.“ Na drugem inseratu pa: „Blago ni preizkušeno“.

Kar zadeva umetno satje, se sklene tajno si preskrbeti vzorce satja od izdelovalteljev, jih kemično preiskati in potem iziti objaviti.

Torej pozor!

Naročnikom gotovo ne moremo zameriti, da zahtevajo za pošten denar tudi pošteno postrežbo. Ni dolgo, kar sem čital v nekem tujem čebelarskem časopisu tole: „Verjamemo Vaši pritožbi, da niste zadovoljni s pošiljativjo kranjskih čebel od tvrdke N. N. (naveden je popolni naslov), ker smo tudi mi prepričani, da je bolje kupovati čebele od domačih čebelarjev, kateri imajo dovolj dobrih čebel naprodaj, kakor razvidite iz objavljenih inseratov.“

Tako se škoduje izvozu našega kranjskega čeb. plemena. In kdo je temu kriv? Nekateri nevedni, pa morda še bolj brezvestno dobičkaželjni čeb. trgovci. Seveda se pa lahko tudi pošiljatev pokvari vsled dolge vožnje, neugodnega vremena in slabega ravnanja na železnicah. Včasih pa tudi naročniki niso pošteni in krivično nastopajo proti poštenim čebelarskim trgovcem. Škoda, da jim je tako težko dokazati nepoštenost in jih postaviti „na pranger“!

Pomnimo!

Fran Lakmayer.

Po „Družbi sv. Mohorja“ sem dobil sledeče pismo, ki jej je bilo poslano od moža nečebelarja, podpisanega le z besedo „Mohorjan“. Po pismu, ki je pisano v slabi nepravilni slovenščini pa z bolj težko, za pisanje neokretno roko, lahko z gotovostjo sklepam, da je bil pisec sledečih vrstic kmet ali rokodelc. Vsebina pisma je tale:

„Visoko spoštovani odbor „Dr. sv. M.“!

Oprostite mi, ako Vas na nekaj opozorim. Izvedel sem, da letos izdate čeb. knjigo. Prosim, da v tisti ne priobčite postave samo čebelarjem ugodne, ampak tudi nečebelarjem, ker mnogi čebelar je tako brezoziren glede sosedove

lastnine, da si postavi tikoma njegove meje čebelnjak in si potem popolnoma prilasti 20 korakov obližja svojega čebelnjaka, posebno sadna drevesa, po katerih ob času rojenja pobira roje in vso travo pod njimi pohodi in uniči. Razun tega se pa na vsem tem, čebelnjaku bližnjem prostoru ne more zaradi čebel nič delati: ne kositi, ne sušiti, in si človek dostikrat odnese kak pik, po katerem nastane sovraštvo, krik, kletvina in prepir. Da ni nič prijetnega biti opikan, mislim da vsak sam dobro ve. Ali hočem vsak dan sproti klicati cenilne može? Kdo jih bode plačal?

Zato prosim, da ko izdajate postavo za čebelarje, izdate še postavo za njihove sosede nečebelarje, ker oni zaradi čebelarjev trpijo na svojem zemljišču dovolj škode in so vrh tega še oropani prostosti pri obdelovanju tistega. Naj se določi čebelnjakom primerna oddaljenost od sosedovega posestva, oziroma vrta in določi tudi primerna odškodnina — saj čebela ni „zlata“, da bi morala biti prosta po vsem svetu ali pa, ako se čebela ne more omejiti, naj se pa čebelar omeji, da ne bodem trpel škode!“

Tako torej pismo.

Mož se moti, ako res misli, da bode v moji knjigi najdel tudi razlaganje deželne čebelarske postave. V veljavi je še sedaj postava slavne cesarice Marije Terezije, izdana ob času njenega vladarstva, posebno za češko kronovino. Po tisti se razsojajo vsi prepiri med čebelarji in nečebelarji tudi po drugih deželah. Moja knjiga je namenjena le poduku čebelarjev, kako naj bi uspešno čebelarili, zato se seveda nisem oziral na čebelarske postave, ki so pomanjkljive in bržkone bodo kmalu spremenjene.

Objavljam pa to pismo zato, ker je za nas čebelarje zanimivo in podučno. Razvidi se iz njegove vsebine, da se pritožnikov sosed-čebelar res malo ali pa nič ne ozira nanj in da mu provzroča nele škodo, ampak tudi jezo in bolečine vsled čebelnih pikov. Mogoče je pa tudi, da v resnici ni tako hudo, kot se mož pritožuje, ampak da ga le mržnja do soseda čebelarja ali pa kak stari še neporavnani prepir navdaja s sovraštvom in nestrpnostjo. Bodi to ali ono, pomnimo vendar, da se moramo ozirati na svoje sosede in kolikor mogoče paziti, da se ne bodo mogli nikjer in nikoli pritoževati zaradi naše brezobzirnosti ali celo škodoželjnosti.

Čebelarški tečaj v Ilirski Bistrici.

Fr. Rojina.

(Dalje.)

Prvi je predaval gosp. Likozar o pomenu čebelarskega društva. Pričel je s pregovorom: Kdor ne napreduje, ta nazaduje. Napredek vsakega stanu je odvisen od združevanja, zato se družijo naši kmetovalci v kmetijskih podružnicah in te v c. kr. kmetijski družbi, ki je mati našega čebelarskega društva. Dolžnost vsakega čebelarja je, da pristopi k čebelarskemu društvu, ki šteje danes prav blizu 1300 članov, ali pa je že prekoračilo to veliko število. V svojem predavanju je razvijal nadalje pomen čebelarskih podružnic in

skupnega čebelarskega glasila „Čebelarja“, v katerega naj poročajo zmožni člani o svojih izkušnjah, letinah itd. Če bodo čebelarji dobro organizirani, jim bo mogoče doseči ugodnih postav, določiti primerne cene medu in vosku ter plemenjakom in rojem. Končno je priporočal ustanovitev čebelarske podružnice za ilirsko-bistriško okolico, ki se je tudi ustanovila, kakor je bilo v „Čebelarju“ že poročano. Seveda je to le prav površen posnetek prvega predavanja, ali kdor hoče vedeti natančno kaj se predava in kaže na takem tečaju kot je bil v Ilirski Bistrici, naj se odzove prijaznemu vabilu in pride v zbrano čebelarsko družbo, kar mu bo v veliko korist, pa tudi v zabavo in veselje.

Gosp. Humek je predaval o anatomiji čebele. Pojasnil nam je, kako čudovito je sestavljen ustroj čebelnega telesa. Opisal je dele in organe matice, trota in čebel, ter pomen in opravilo teh posameznih bitij. Gotovo ne ve vsak čebelar kako se pripravlja hrana mlademu čebelnemu zarodu, kako se dela vosek in stavi satje, a mi, ki smo poslušali gosp. Humeka, vemo to in še marsikaj drugega zanimivega iz čebelnega življenja.

Za tem strokovnjaškim predavanjem, kateremu smo vsi z vso pazljivostjo sledili, smo imeli četrto ure odmora, med tem pa je pripravil čebelarski mojster gosp. Žnidaršiča potrebno orodje za točenje medu. Pred vrata je bil postavil kozico, potem pa prinesel panj, ki je bil tako težak, da ga je komaj nesel, dasi je močan mladenič in vaje prenašati panje. V obraz je bil kar zaripel in ko je bil odložil panj na kozico, je dihal kot kovaški meh. Pa sem mislil, da se nalašč tako napihuje, češ, glejte in čudite se kako težke panji imamo pri nas; zato potehtam panj. Primojdunaj, da nisem imel tako težkega panju še v rokah. Z mano vred so bili vsi navzoči radovedni, kakšni sati morajo biti pri toliki teži v panju. In pričel jih je vlačiti iz medišča, enega lepšega kot drugega, da nas je rajsko veselje prešinjalo pri takem pogledu, in ohjevov, jemnastov in jejdetekov ni bilo ne konca ne kraja. Poln Gerstungov sat pa je tudi v stanu izvabiti pravemu čebelarju kak ah ali oh ali ta ali oni vsklik začudenja, kakršnega je pač kdo vaje. Gosp. Žnidaršič je sam odkrival zadelan med ter kazal radovednim čebelarjem kako je treba voditi vilice, da ne gredo pregloboko in ne preplitvo. Videlo se mu je, da se je veliko že bavil s takim delom, no pa saj vemo, da je pridelal že v enem letu nad 1400 kg medu, letos pa toliko, da še menda sam ne ve koliko. Kakor vemo, kar iz enega po 40 in več kilogramov. Prav se mu godi! Za njim so pozkušali tudi drugi z odkrivanjem, sam pa je s točilom točil po tri in tri sate, zraven pa razkladal tajnosti pravičnega točenja, pravičnega čiščenja medu, kako se med hrani, spravlja v kupčijo in še mnogo, o čemer večina kranjskih čebelarjev pojma nima. Zato je tolike važnosti tak shod kakor je bil ravno v Ilirski Bistrici.

Ker pa tudi čebelar ob samem medu ne more živeti — gosp. Žnidaršič nam ga je ponudil do neomejenega teka — smo se podali k skupnemu obedu v hotel „Ilirija“.

(Konec prihodnjič.)

Naše opazovalne postaje.

Priobčuje A. Žnideršič.

Mesečni pregled: september.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Temperatura			Dnevov letanja	Dnevov						
	Donos			Upad			Skupni Najvisji donos	Dne	najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z dežjem s snegom	s solncem			z vetrom		
	Mesečna tretjina													0	1/2	celi			
	1	2	3	1	2	3													
Bohinjska Bistrica	—	—	—	48	55	25	128	—	—	20	9 ⁵	14 ⁷	5	14	—	11	5	14	8
Ilirska Bistrica	30	20	75	120	110	55	160	40	28	28	4	15 ⁷	29	9	—	4	10	16	20
Krškavas	—	—	—	90	25	20	135	—	—	33	6	19 ²	24	6	—	4	9	15	3
Nabrežina	330	500	160	10	40	10	930	100	11	27 ⁵	17 ³	22 ²	27	11	—	3	8	19	26
Podgorje pri Kamniku	—	20	30	115	140	43	248	10	14	28	3	16 ²	30	8	—	5	9	16	16
Staravas pri Postojni	15	—	—	10	—	10	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Črtica „-“ v rubriki „Skupni učinek“ označi upad (porabo), v rubriki „Temperatura“ pa stopinje pod ničlo.

Bohinjska Bistrica: Jesenska paša minimalna. Pozni roji prazni. Ropanje v jesenski paši tako razvito, da je prišlo iz paše precej praznih panjev. Izrojenci in prvci imajo zadostno zimsko zalogo še od poletne paše, pozni roji jako slabi in se morajo pitati. Vsled tega splošno navdušenje jako padlo.

Humek.

Ilirska Bistrica: Nastavljanje zalege je ponehalo; panjem, ki niso imeli zadostne zaloge, dodalo se je sladkorne raztopine. Kilogram kristalnega sladkorja na liter vode tvori ravno pravo konsistenco za vzimovalno krmo. S tehtanjem panjev pred in po krmljenju se je dognalo, da ostane čebelam le teža suhega sladkorja; ostalo deloma shlapi, deloma porabijo čebele za prenaševanje in predelovanje. Krmljenje je povzročilo, da so čebele stikale po vseh kotih. Opozorile so na par brezmatičnih kranjičev. Izkazani donosi nastali so vedno ob deževnih vremenih. Panji, satje in med navlekli so se vlage.

Žnideršič.

Krškavas: Vsled velike suše v mescu juliju, avgustu in septembru je bila v tem času zelo slaba paša. Letošnje leto se vzlic dobri spomladni paši ne more med najboljše šteti; vsaj tu pri nas ne, ker ni bilo otave skoraj nič, siva ajda pa skoraj nič medila ni.

Tancig.

Podgorje pri Kamniku: Čebelarsko leto je končano. Menda ne bo nikdo zadovoljen z njim. Kakršna sta bila julij in avgust, tak je bil tudi september. Akoravno so bili večinoma lepi in solnčni dnevi, vendar so mrzlim nočem sledili hladni. Viri nektarja so bili skoraj suhi. Kdor se je

ravnal po navodilu našega lista „Slovenskega Čebelarja“ in je vse pozne in male roje združil in po potrebi krmil, nanosile so mu čebele toliko medu,* da bodo dobro prezimile. Posamezni napredni čebelarji bodo še nekoliko medu pridelali. Žal, da je takih malo. V takih slabih letih se izpozna razlika naprednega čebelarja od starokopitneža.

Sallath.

Splošno.

Važno bi bilo dognati, ako medu siva in črna enako. Dobro bi bilo, da bi se poizkušnje, ako tudi le v mali meri delale. Na Krasu je priobčevalec videl, da so čebele sivo ajdo živahno obletovale.

Nekaj posebnega je poročilo našega novega poročevalca iz Nabrežine. V septembru izkazuje še 9 kg 30 dkg prebitka. Zanimivo bi bilo vedeti, kaj je v tem času v onem kraju cvetelo. Morda „žepek“, o katerem je čul pred nekaterimi leti praviti bivši društveni tajnik gospod Buković, da prične cvetsti na Krasu, ko že povsod ajda preneha. Poročila te postaje, ki leži prav nizko pri jadranskem morju, utegnejo biti zelo zanimiva.

Iz Oseka na Vipavskem. Lanska čebelarska letina je bila ena izmed najslabših, kar jih pomnim, letošnja pa tako dobra, kakršne ni bilo to še od leta 1887. Povdarjam pa, da je v naši dolini tako, zakaj pri medarju g. Kopaču v Gorici se snidem koncem avgusta z nekim čebelarjem iz Benže, ki je prinesel na prodaj 3 kg voska ter mi pravil, da je dobil vosek iz samih takih panjev, kjer so zapustile čebele vsled lakote satje z zalego vred ter se kot lakotni roji preselile k drugim panjem, oziroma so pobegnile v svojo gotovo smrt, saj lačne čebele so morale pocepiti druga za drugo. Mož je povedal, da je bila v njegovem kraju taka suša, da še ajda, ki sicer tako hitro skali, ni mogla pravočasno ozeleneti. Zgodnja pomlad je pač tudi pri nas slabo kazala, vendar z majem se je obrnilo na bolje. Bil je pa že tudi skrajni čas, ker vzimili smo lahke plemenjake, zima je bila huda in še spomladi slabo na slabo vreme. Od 24 plemenjakov sta mi sicer samo dva umrla, a par mi jih je tako opešalo, da nista rojila, dvema sem pa tudi moral zavoljo zakasnitve zabraniti rojiti. Kakršna pa je bila začetkom čebelarskega leta revščina, ko do male izjeme čebele niso imele več druge zaloge kot kar jim je čebelar sam dal, takšno je bilo potem izobilje tako glede rojev, kakor tudi glede medu. Mladcev sem dobil 39, a sem jih združil na 29, zato

pa je slehern dovolj težak za črez zimo, in sem še tri kvintale medu pridelal. Plemenjakov sem pustil letos 28, same take z mladimi maticami, druge sem podrl ter čebele združil s plemenjaki, odvzemši jim poprej stare matice. Letos sem združeval pred zimo brez skrbi, zakaj obilno plemenjakov je tehtalo kar po 30 kg, kar je veliko, če računam na prazen panj 4 do 6 kg. Menim, da so večino te zimske zaloge nanosile čebele od dne 10. julija do dne 10. avgusta, ko je medila jelka in smreka visoko gori v gozdu. V tistem času se je drugod, kjer nimajo mane, paša popolnoma odtrgala, da so čebele porabile poletno zalogo, in ker je še ajda v nekaterih krajih zavoljo suše prav malo ali nič medila, je to uzrok, da ponekod čebelarji niti dovolj močnih plemenjakov črez zimo nimajo, kaj še, da bi jim mogli kaj odvzeti. Prodal sem nekaterim čebelarjem že precej medu, da so mogli plemenjake podkrepiti. Iz povedanega je razvidno, da se kraji glede paše zelo razlikujejo. Jozef Faganel.

Najnovejše ločilo. „Čebelar“ je letos poročal o krompirjevi vodi kot prav dobro ločilo pri vlivanju umetnih medsten. V najnovejšem času pa se priporoča kot najboljše ločilo navadni pšenični škrob (šterka), s kakršnim napojé perice perilo pred likanjem. 20 do 30 gramov pšeničnega škroba se raztopi v nekoliko vode, to se vliva med mešanjem v tri litre vrele vode, in ločilo je gotovo ter se takoj lahko odstavi od ognja. Ločilo se rabi hladno, kdor pa nima časa čakati, da se to shladi, naj vmeša v mrzli vodi raztopljeni škrob namesto v tri litre vrele vode samo v poldrug liter, odstavi takoj od ognja in prilije še poldrug liter mrzle vode, in ločilo je takoj uporabno. Množina 20 do 30 gramov škroba v tri litre vode se ne sme prekoračiti, ker so večkratne poizkušnje pokazale, da se le s tekočino v tem razmerju najbolje vliva, samo hitro je treba delati. Preizkušal tega najnovejšega in baje najizvrstnejšega ločila, kar ga premore svet, nisem, ker imam za par let naprej vlitih medsten, vendar sem zelo radoveden, če je res tako dobro kot se hvali, ter prosim, kdor ga bo rabil, naj poroča v „Čebelarja“ in ga po svoji izkušnji ali priporoča ali pa „frdama“, natanko po zasluženju.

Urednik.

Dve matici v panju. V časopisu „Kärntner Nachrichten“ št. 79 l. I. v dopisu iz Emberga pri Bergu čitamo pod naslovom: „Dve matici v enem panju“ sledeče sporočilo nekega koroškega čebelarja: „Neki mladec je izgubil pri prahi kmalu po vsajenju v panj matico, in ker ravno nisem imel nobene

obhojene mlade matice, pridejal sem mu neko matico z namenom, mu jo pozneje za mlado zameniti. Ko sem čez štiri tedne ogledoval satnike tega panju, sem zapazil, da se nahaja v panju poleg stare matice, ki sem jo dobro poznal, tudi že nova mlada matica. Odprti matičniki so me prepričali, da si je čebelna družina vzgojila več mladih matic, dasi je imela ono staro matico. Pustil sem vse lepo pri miru. Čez 14 dni sem panj zopet odprl in tu sem zalotil obe matici pri zaleganju celic z jajčeci. Zelo sem se temu čudil in da izvem, kako se obe matici prenašata, dal sem jih skupaj. In glej, ne le da nisem zapazil najmanjšega vznemirjenja ali glasu mržnje, ampak zdelo se mi je celo, da se ljubkujeta. Lezli sta potem nekaj časa lepo složno druga poleg druge po satniku. Pustil sem obe v panju celo poletje in šele pretečeni teden sem staro matico uničil. Zvečer tistega dne je nastalo v panju vznemirjenje in močno šumenje, kakor bi bil panj brezmatičen. Čeravno že precej let čebelarim in čebele skrbno opazujem, vendar kaj takega ali podobnega se mi še nikoli ni pripetilo in sem zelo radoveden izvedeti, če je še kdo drugi izmed mojih cenjenih čebelarskih tovarišev kaj takega zapazil? Odgovarjam: Nič izrednega in prečudnega! Jaz sem imel priložnost dva taka slučaja opazovati in bržkone bi jih zapazil še več, ako bi še vzmiljal kako starejšo matico. Prepričan sem pa tudi, da bi kaj enakega zapazili tudi drugi čebelarji, ki čebelarijo z večjim številom panjev in bi imeli dovolj časa svoje gojenke opazovati zlasti spomladi. Dokazano je že davno, da vsaka stara matica svoje hčerke, četudi sprašene matice, in te zopet svoje matere vselej ne preganjajo, in ravno tako tudi čebele takoj svoje stare mamice ne zavržejo in ne udušijo. Pač bi pa bilo kaj posebnega in neverjetnega, ko bi obe matici v tistem panju bili mladi, četudi lastni sestri, ali ko bi dve matici gospodarili v panju še v pozni jeseni, ko se nahajajo v panju same odrastle čebele. Fr. Lakmayer.

Štiri panji je ukradel neznan tat posestniku in gostilničarju Antonu Štruklju na Trati pri Št. Vidu nad Ljubljano in jih nesel pod bližnji kozolec, kjer je pomoril čebele z žveplom. Tatu je pa moral nekdo motiti, ker je pustil ves med. Škode ima Štrukelj 80 K.

Čebele in sadje. Ameriški čebelarski list „Gleanings“ pove, da so napravili tale natančen poizkus: Medišče nekega panju so razdelili v tri oddelke; v prvi oddelek so djali načetega sadja, v drugi popolnoma zdravega, v tretji tudi zdravega, a so ga še pomočili v med, da je kar kapalo od sadja. Čez 6 dni so pogledali ter videli, da so bile v prvem oddelku samo še lupine sadja, vse meso pa je bilo izgledano, v drugem oddelku je bilo sadje nedotaknjeno, ravnotako v tretjem, kjer so čebele samo med oblizale raz sadje. Torej se čebele zdravega sadja res ne lotijo. Obesili so okrog nekega čebelnjaka še mnogo vrst zdravega sadja, a čebele se ga niso lotile.

Osveta čebel. V Milčinu v Nemčiji je prišla koza v ograjen prostor, v katerem je stal slamnat koš za čebele ter ga prekucnila. Razkačene čebele so se trumoma zagnale v kozo tako, da je morala bežati na dvorišče. Tu je bilo 14 malih račic; tudi nad nje so se spravile razjarjene čebele. Koza in račice so bile tako opikane, da so poginile.

Bahač: „Neverjetno, koliko sem letos medu pridelal.“ „Prav, zato ti tudi ne verjamem“ — mu odgovori drug čebelar, ki je tega čebelarskega latinca že poznal.

Čebelarski tečaji se uvedejo pri vojakih v Bolgariji. Rimski vojaki so tudi v mirnih časih opravljali marsikatera koristna dela, so n. pr. zasajali vinograde, gradili ceste, mostove, izsuševali barja in močvirja. Morebiti bi naši vojaki tudi raje za malo razvedrilo šli včasih h kakemu vzornemu čebelnjaku, kjer bi se jim predavalo o naprednem čebelarstvu. Škodovalo bi jim gotovo ne.

Starina. Na Češkem je imel neki Vencelj Nemelka v starem panju 36 let zaporedoma čebele vedno na istem satju, in v celi tej dolgi dobi mu panj niti enkrat ni rojil.

Popravek. U 9. broju „Slov. Čebelara“ stoji štampano, da Srbi imajo u Sarajevu pčel. list pod imenom „Težak“. To ne stoji, jer to nije sprski list već organ cent. pčel. društva za Bosnu i Hercegovinu; a u tom društvu ima Hrvata, muslimana i Srba, a i doseljenih Nijemaca i drugih narodnosti. Molim da to ispravite. — Sarajevo, 10. septembra 1907. Sitar.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Podružnica pri Sv. Andražu v Slov. goricah ima v nedeljo 10. t. m. ob 3. uri popoldne občni zbor v šoli pri Sv. Andražu. Poleg običajnega vsporeda je tudi govor g. Jurančiča.

Podružnica za Ormož in okolico priredi svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 17. novembra ob 11. uri predpoldne v 4. razredu Ormoške okoliške šole. Dnevni red: 1. Pozdrav načelnika, 2. Poročilo tajnika, 3. Poročilo blagajnika, 4. Volitev odbora, 5. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

Šaleška podružnica slov. čebelarstva v Šoštanju naznanja svojim udom, da ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 10. novembra, ob 3. uri popoldne v Šoštanju v šoli. Dnevni red: 1. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. 2. Volitev novega odbora. 3. Poročilo o čebelarstvu letu. 4. Izpolnitev vprašalne pole čebelarstva društva. 5. Pogovori in nasveti. Prijatelji čebelarstva pridite, da omogočite zborovanje, na katero Vas vabi stari odbor.

Podružnica za Celje in okolico si je izvolila pri občnem zboru dne 13. oktobra 1907 za prihodnje čebelarsko leto sledeči odbor: Josip Kosi, c. kr. poštni oficijal v Celji, predsednik; Miloš Levstik, učitelj v okolici Celj, tajnik; Franjo Samec, gostilničar na Ložnici, blagajnik; Andrej Pikel na Ložnici in Ferdinand Rozman v Preserjih pri Laškem, odbornika. Dosedanji predsednik g. Zdolšek, bivši c. kr. avskultant v Celji, je imenovan c. kr. sodnim pristavom in smo ga s tem imenovanjem iz naše srede in kot predsednika izgubili. Obenem, da mu k imenovanju čestitamo, se mu prisrčno zahvaljujemo za dosedanje delovanje kot predsednik in za ustanovitev podružnice, ki jo je s svojim uspešnim delovanjem spravil na višek najmočnejših podružnic na Spodnjem Štajerskem. Bog Te živi na Tvojih nadaljnih potih! Bodi srečen! Sprejmi naša hvaležna srca v dar vzorni slovenski čebelar. Josip Kosi.

Listnica uredništva.

Gosp. V. G. v K. (Štajersko): Glede predavanja in ustanovitve podružnice se obrnite do g. Iv. Jurančiča v Andrencih pri sv. Andražu v Slov. goricah. Računske naloge pa ne moremo priobčiti, ker ste cene prvcem postavili na 5 kron, drugcem eno samo krono in trekovcem celo samo 5 vinarjev; take cene pa ni na vsem svetu in to torej ni čebelarska računsko naloga. Pa brez zamere! Kaj primernega prosimo. — Gosp. A. S., v K.: Preberite odgovor na 319. vprašanje v letošnjem „Kmetovalcu“ z dne 31. oktobra! — Današnja številka izide samo na 12 straneh, ker je urednikov mali poštar Natka izgubil polovico rokopisa, ko se je valil po Malem gašteju. Zato je izšla ta številka tudi nekoliko prekasno. Prihodnji „Čebelar“ izide zato na 20 straneh, urednik in njegov Natka pa prosita oprostjenja.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

400 kg čiste podmetene strdi ima na prodaj **Jožef Lovrec**, šolski vodja v Maj špergu, pošta Ptuj. gora. Cena po dogovoru. Letošnji, kakor tudi lanski izvrstni ter prav **čisti med** prodajam po najnižji ceni, pa le svoj lastni pridelek; vsak je z njim prav zadovoljen. Imam ga še okoli 300 kg, na zahtevo mu ga pošljem, kolikor želi, najmanj 2 kg. Kdor še tedaj ni pokusil, kako je pravi čisti ajdov med sladek, zdačen ter okusen, naj se oglasi pri Francu Bra-

tina, čebelarju, pošta Križevci pri Ljutomeru na Štajerskem.

Prodajam garantiran čist čebelni med; **svetel, poletni, najfineše blago** našega kraja 1 kg po K 2— ali 4 kg s plehnato posodo vred K 10— franko; **ajdov med**, 1 kg po K 1:30 ali 4 kg plehnata posoda K 7:50 franko. Večje množine od 100 kg naprej 5% popust. Ivan Jurančič, čebelar in pot. učitelj, pošta Sv. Andraž v Sl. goricah, Štajersko.

!!! Čebelarji pozor !!!

Ker čebelarim s 400 panji velike mere Peruzzijskega sistema, imam veliko zalogo **garantirano pristnega**

pitanca

nabranega iz akacije, travniških in gozdnih cvetlic, kateri je natančno izcejen in izčiščen, da ni vmes nobene zalege. **Oddajam ga v sodčkih od 70 kg naprej.**

Prodajam tudi **prepodene čebele** in **plemenjake**.

Cena po dogovoru.

V obilna naročila se priporoča

IVAN URŠIČ, čebelar

Idrsko pri Kobaridu, Primorsko.

Semena rdeče detelje (inkarnaf), esparsete, facelije, ranjak
 ──── ■ ali uročnik (Tannen- oder Wundklee) ────

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Čebelarskim društvom in čebelarjem

priporočam

škatljice za razpošiljanje matic po pošti

kakor tudi

lipove remelce za satnike

po najnižji ceni.

Mizarstvo s stroji. **JAKOB ŽUMER** Gorje — Gorenjsko.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v
 Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo.“

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.